

ПРЕЗИДІЯ КУППО ВИСЛАЛА ЛИСТА ДО Р. РЕГЕНА

Нью Йорк (ПС КУППО). — У зв'язку з травневою поїздкою президента Рональда Регена до Москви, Президія КУППО вислала до нього листа за підписами голови д-ра Зенона Гордицького, заступника голови інж. Зіновія Туркала і секретаря д-ра Романа Борковського, бажачи йому успіхів в його енергійних намаганнях відстояти мир та усунути загрозу атомової війни, яка може довести до знищення планети.

У згаданому листі порушено ряд питань, які відносяться до ситуації в Україні, порушення національних і людських прав, звернено увагу на справу політичних в'язнів і зокрема стан здоров'я голови Української Гельсінкської Групи Лева Лук'яненка. Президія КУППО просить президента Регена підняти під час зустрічі з Горбачовим питання порушення національних і людських прав в Україні і відношенні до українців на території СРСР.

При кінці листа Президія

КУППО просить президента Регена в його поворотній дорозі з Москви відвідати столицю України Київ, де 1000 років тому за панування князя Володимира Великого український народ прийняв Христову віру. Така візіта Президента Америки до столиці України в цей ювілейний рік для всіх українців в Україні і в діаспорі, стала б важливою подією у взаєминах обидвох народів.

ЧИКАГО — С. КОНОВАЛЬЦЕВИ

Чикаго (О.Г.). — Організація Державного Відродження України, Організація Оборони Чотирьох Свобід України, Організація Прихильників Визвольної Боротьби України відзначають тут в неділю, 15-го травня ц.р. в залі школи Шопена в год. 4-й по полудні, світлу пам'яті подк. Євгена Конавальця.

У програмі доповідь Романа Лишича.

В Торонто вийшла книжка про голод

Торонто. — Три наукові співпрацівники Катедрі Українських студій при Торонтоському університеті — Марко Царинник, д-р Любомир Луцко та д-р Богдан Кордан — видали збірку британських державних документів, в яких є згадки про голод в Україні в 1930-их роках.

Ця книжка, яка вийшла під загальною назвою "Foreign Office and the Famine", складається з 85 досі неопублікованих документів британського міністерства закордонних справ, в яких говориться докладно про причини, розвиток та наслідки голоду в Україні в 1932-33 роках. В замітках та вступі до опублікованих документів редактори докладають, що голод не був внаслідок природних явищ, але був політично заплянованою катастрофою. Цю саму думку висловив у своїй передмові до цієї книжки професор Майкл Р. Маркус, один із знавців і дослідників проблеми втікачів і жидівського голоду.

Книжка появилась з повною бібліографією, показником та трьома географіч-

ними картами. Одна з карт, у формі великої кольорової вкладки подає графічно вперше географічні розміри голодомору.

Цю 524-сторінкову книжку можна купити від видавництва: Limestone Press P. O. Box 1604, Toronto, Ont., M7L 5C8 Canada.

ВЕЧІР ПОЕТІВ З РУМУНІЙ

Нью Йорк. — Літературно-Мистецький Клуб в п'ятницю, 13-го травня ц.р., о год. 7-й вечора влаштує літературний вечір українських письменників-поетів з Румунії д-р Магдаліни Л. Куцук (літературознавця) і поета Кирила Куцук-Ку. Чисельного про життя українців в Румунії та про їхні літературні досягнення. В програмі: рецитали поетичних і прозових творів у виконанні автора К. Куцук-Кочинського, Лаврентія Туркевича та Олександра Кмети. Літературний вечір відбудеться в Домі Українського Визвольного Фронту, 136 Друга авеню.

СУМНІВ ЩОДО ВИНИ І. ДЕМ'ЯНЮКА ЗРОСТАЄ

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Світова преса дає різноманітні коментарі до своїх сторінок присуду у процесі Івана Дем'янюка і питання, чи цей присуд був справедливий та чи І. Дем'янюк був справді винним.

В торонтоському щоденнику "Глоб енд Мейл" появилась широка стаття коментувати з Єрусалиму Джонатана Іммануеля п.н. "Чи ми колись будемо знати справді?" в якій автор ясно пише, що ніхто не є певний чи І. Дем'янюк був справді "Іваном Грозним" і ніколи дійсної правди вже ніхто не довідається. На думку цього журналіста багато з мешканців Ізраїля не є вдоволені присудом і ставлять під сумнів чи свідки могли після того так довго часу розпізнати у свій звичайний людини страшного садиста із Треблінки, що причинився до убивства тисяч людей і радше бажали б, що присуд смерті не був виконаний і тасмніця І. Дем'янюка не пішла з ним до гробу. Для журналіста "Глоб енд Мейл" видається ясним, що І. Дем'янюк став для Ізраїля символом, якого засуд мав пригладати цілому народові про трагедію і величину голокосту.

Поважний американський тиждень "Економіст" помістив редакційну статтю на тему присуду І. Дем'янюка під назвою "Застрашуючи суворий присуд", в

якій також ставиться під сумнів наскільки точно може бути людська пам'ять після 40 років і подає, як приклад випадок із Франком Валюсом, якого на підставі зізнань 11-ох свідків засудили як члена Гестапо, а відтак виявилось, що він був звичайним робітником в Німеччині.

Стаття розглядає долю усіх переселених до ЗСА українців після Другої світової війни і стверджує, що українці, хоча часто зістраху, подавали фальшиві інформації, щоб дістатися до Америки, не є більше винними, як інші переляканої війною люди. Але на думку автора статті, українці більше, як хто інший відчували, що засуджують їх усіх, коли судять одну людину. Пригадуючи шість мільйонів українців замучених голодом в 1932-33 роках, стаття закінчується питанням чи можна дивуватися коли українці тепер підозрюють що виклика, яка є головним фактором засудження І. Дем'янюка була зумисно підфальшована совєтськими чиновниками.

Приклад із справою Валюса цитує також у своїй статті під загальною назвою "Дем'янюк — надто багато сумнівів" відомий широко політичний журналіст Патрик Бюкенен. Він вірить беззаперечно, що І. Дем'янюк є невинним і тому вважає, що коли Ізраїль виконає

Проф. П. Потічний став вдруге професором китайського університету

Шанхай, Китай. — У понеділок, 18-го квітня ц.р., у Шанхайському східно-китайському університеті відбулася церемонія призначення проф. д-ра Петра П. Потічного професором-дослідником в департаменті політичних наук в інституті соціальних і східноєвропейських студій.

Д-р Цзао Юнтонг, професор університету, вручаючи д-рові Потічному диплом від Наукової ради університету, привітав його з призначенням на цей пост і підкреслює, що для китайських університетів таке відзначення чужинця — це рідше, ніж для нас, і що на таку честь заслуговують тільки вчені, які мають високу репутацію та які причинилися до плідних контактів між китайськими і західними науковцями.

Проф. Потічний вже від 1979 року постійно співпрацює з різними науковими центрами в Китаї і вже в 1985 році отримав звання професора в Гейлунцзянському університеті в Гарбіні. За його заходами велике число китайських науковців відвідало університет ЗСА і Канади шляхом обміну. Він теж причинився до поглиблення зацікавлення університетською історією і

Проф. П. Потічний

культурою в китайських наукових колах та допоміг започаткувати працю над "Українсько-Китайським Словником", який повинен незабаром з'явитися друком.

В університеті МекМекстер проф. Потічний організував серію конференцій на українські теми, праці яких з'явилися друком. Він теж є співредактором серійного довідкового видання "Літопис УПА", якого досі вийшло 16 томів, та одним із редакторів журналу "Відношення".

Проф. Потічний повертається в Канаду під кінець травня.

Н. Дац виступить в Карнегі Рісайтал Гола

Нью Йорк. — В неділю, 15-го травня ц.р., о год. 1:30 по полудні візьме участь в концерті молодих мистців учениця УМІ класи Таїси Богданської, Надія Дац.

Концерт влаштує Асоціація учителів музики в Нью Йорку в Карнегі Рісайтал Гола, 154 Вест 57-ма вулиця. П'ятихвилинний жорі вибрало до програми Брамса. Ін термеццо а-моль оп. 76".

Н. Дац

Відбувся союзний семінар в окрузі Дітройту

Дітройт (В. Папіж). — Довгі роки Окружний Комітет Відділу УНСоюзу в Дітройті позначався особливо жвавою діяльністю не тільки в сфері союзової діяльності, а теж у громадській активності. Із громад-

ського сектора в останніх роках варто вказати на вповні успішні гостинні виступи мистецьких ансамблів "Чайки" та "Веселки" з Австралії, "Журавлів" і "Леомовини" з Польщі, а що важливіше — добре організовані 31-ша Конвенція УНСоюзу підтверджує не тільки добру організованість апарату Окружного Комітету під динамічним провідом голови й разом з тим Татарицького та його вірних соратників. Таким чином Окружний Комітет в Дітройті придбав собі марку в союзній громадській ЗСА і Канаді, одного з найкращих.

Але водночас згадане може не назвати успішним громадською справою, а не "братською діяльністю", якої досі не виписали ні Головного Уряду ні ті, що відвідують Округу. Однак, не вважаючи на те, чи інше,

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ В ДІТРОЙТІ

Дітройт. — Цьогорічний український етнічний фестиваль відбудеться тут в дні 13-15-го травня ц.р., у Гарт Плаза в Дітройті. Відкриття відбудеться в п'ятницю, 13-го травня, о год. 6-й по полудні при співучасті священства і представників міста. Під час відкриття буде коронація князівни фестивалю, Тані Кларк, учениці 12-го класу української середньої школи Непорочного Зачаття. Цього року вибрано також молодшу князівну Олександру Фігач, ученицю 2-ої класу школи Непорочного Зачаття. З нагоди Тисячоліття 81-й Відділ СУА влаштує вистав-

ЗСА підтримують ідею створення тимчасового афганського уряду

Вашігтон. — Заступник державного секретаря ЗСА Майкл Армакост вручив нещодавно афганському опору урядовий меморандум, який вперше підтверджує наміри Адміністрації президента Рональда Регена визнати незалежний тимчасовий уряд Афганістану під умовою, що муджагедіни візьмуть під контроль значну частину території країни і заручаться підтримкою населення.

Кореспондент газети "Нью Йорк Таймс" Роберт Пир наводить висловлювання неназваного співробітника Державного департаменту, який заявив, що ЗСА ніколи не визнавала Кабульський уряд, вважаючи, що він тримається виключно на совєтських штиках. Однак ЗСА з практичних мотивів продовжувати з Кабульським дипломатичні відносини.

Чинник Державного департаменту заявив також, що вважає можливим значне зменшення терміну введення совєтських військ з Афганістану. "Чим менше їх там залишиться, — сказав він, — тим більше небезпека загрозить їм. Я не виключаю того, що вже за півроку в Афганістані не залишиться ні одного совєтського воєнка. Приблизно до середини літа муджагедіни зможуть взяти під контро-

лю всю територію країни за виключенням хіба що району Кабулю".

За словами цього чинника, муджагедіни повинні доказати домінуюче становище всередині країни і здатність виконувати міжнародні зобов'язання. Справа про визнання нового уряду в такому випадку набирала чисто технічного характеру.

Ніхто покищо не знає про механізм формування нового уряду. Одним з варіантів є з'їзд керівників основних фракцій повстанців у Пакистані і проголошенні нової форми державності. Командири окремих з'єднань на території Афганістану повинні згодом визнати законність зформованого кабінету.

В Пешаварі керівники Фронту крайового визволення категорично відкинули пропозиції Наджібулли про початок переговорів "без всяких попередніх умов".

У СВІТІ

НІМЕЦЬКА ПОЛІТИКА З Християнсько-демократичної партії підтримують ідею ядерної стратегії в Європі, яку розвиває виправдована Франція і Великобританія, дві європейські держави, які розпоряджаються атомовою зброєю. Член західнонімецького парламенту Альфред Дротгер, виступаючи минулого тижня в дослідному інституті університету Джона Гопкінса, підтримав ідею і потребу ядерної оборони Європи і висловив своє скептичне застереження до широти Совєтського Союзу щодо ліквідації ядерної зброї і його політики загрозливих війн. "Все залишається по старому", заявив Дротгер. — СРСР контролює далі цілою Східною Європою, накладає її свою волю, не вирізняє доктрини Леоніда Брежньєва, не ліквідує, а радше уліщує свою ядерну зброю. Існує тільки більша гадка пропагандистської кампанії, метою якої є обеззброїти країни НАТО, бо тоді легше буде підкорити Європу своєю волею".

ІЗРАЇЛЬСЬКА ПОЛІЦІЯ наказала американському громадянину палестинського походження Мубараку Аваду покинути країну, закінчивши йому, що він займався виготовленням і розповсюдженням антиізраїльських листочок, які масово розкидалися на окупованих землях із закликом продовжувати боротьбу, аж до часу створення палестинської держави на території цілого Ізраїля. "Він зайшов надто далеко, заявив асистент прем'єр-міністра Іцхака Шаміра. "Аві Павзіер. Представник міністерства закордонних справ Ізраїля Бенямін Які заявив, що М. Авад народився в Єрусалимі, в 1968 році він переїхав до ЗСА і там отримав американське громадянство. Тепер він перебуває в Ізраїлі на тимчасовій тримісячній візі. Верховний суд Ізраїля наказав урядові доказати потребу депортації Авада.

СОВЕТСЬКА ВІЙСЬКОВА газета "Красная Звезда" виступила із критикою проти звідомлення Пентагону, яке появилось окремою брошурою в кінці квітня цього року під загальною назвою: "Про совєтську бойову силу". Совєтські критики кажуть, що Департамент оборони ЗСА допускає не тільки помилку, але зумисних перекручень і несправдливих тверджень, говорячи про цілі совєтської воєнної доктрини, яка, мовляв, є подумана і скерована на війну з "імперіалістичним Заходом", а не на оборону миру, як про це голосно говорять у своїх пропагандистських виступах кремлівські керівники. Газета підкреслює, що зв'язи такого роду є призначені на посилення ворожнечі між американським і совєтським народами, на підірвання довірливих стосунків в ділянці розроблення. "Красная Звезда" крім того пише, що заміна Каспара Вайнберга на Френка Карлуччі нічого не змінила в "мілітаристській стратегії Вашингтона".

ОФІЦІЙНЕ ІРАНСЬКЕ пресове агентство ІРНА повідомило про арешт понад 200 комуністів в західній частині Ірану. Серед заарештованих знаходяться керівники комуністичної партії з групи Халек Ахмаді. Політичні спостерігачі кажуть, що арешт такої великої групи комуністів може бути початком боротьби іранських революціонерів проти комуністичної партії, яка, користуючись моральною, політичною і матеріальною допомогою Москви, починає поширювати свої впливи серед певної, зокрема вбогої частини іранського населення.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА КОРАЗОН Акіно у Філіппінах не хотів видати дозволу для колишнього президента Фердинанда Маркоса на приїзд до Маніли для участі у похоронах його матері, яка померла ще минулого тижня. На усіх лівих країнах було проголошено спеціальне застереження з метою не допустити колишнього президента чи членів його родини, які хотіли віддати останню прислугу покійній. Маркос і його дружина Імельда перебувають на вигнанні на Гавайях. У похоронах матері Маркоса брали участь тисячі філіппінців, повідомляє агентство Асоцієдд Пресс, між ними багато колишніх високих урядовців в уряді Маркоса і військових старшин. Політичні спостерігачі кажуть, що недопущення Маркоса до участі в похоронах є кривдним для багатьох мільйонів філіппінців.

ДЖ. ШУЛЦ ЗНОВ ШУКАТИМЕ ШЛЯХІВ ЗАМИРЕННЯ

Вашігтон. — Не зважаючи на раніші невдачі, державний секретар Джордж Шулц шукає шляхів замирення на Близькому Сході і з тією метою підготує чергову свою поїздку до кількох близькосхідних країн у першій половині червня цього року. Головною метою його поїздки є склонити арабських й ізраїльських політиків, щоб вони визнали потребу переговорів, як одинокую альтернативу розв'язки палестинського питання, без погодження якого годі мріяти про якимись замирення на Близькому Сході тепер, чи в майбутньому.

Американська офіційна політика включає у свою програму проблему Палестини і бачить у розв'язці цієї проблеми можливість замирення, а може навіть підписання мирового договору деяких арабських держав з Ізраїлем. Очевидно, Ізраїль мусив піти на деякі concessії, тобто звільнення окупованих земель на західному березі ріки Йордан і у землі Гази, де живе компактно масою найбільше арабів, і сприяти наданні самоуправи для арабського населення, яке сьогодні чи завтра буде домінуючим фактором на цих землях, хоча цього чи ні ізраїльський уряд.

"Там (на Близькому Сході) є чимало проблем до розв'язання", — заявив представник Державного департаменту Чарльз Редман. Дж. Шулц тим разом відвідає Єгипет, Ізраїль, Йорданію і Сирію. Тому, що поїздка відбудеться вже після закінчення четвертої зустрічі на вершині між

президентом Рональдом Регеном і генеральним секретарем ЦК КПСЄ Михайлом Горбачовим, вона може мати інший характер. Після закінчення розмов у Москві 2-го червня, Дж. Шулц поїде 3-го червня до Брюсселю, де інформуватиме європейських альянтів про перебіг розмов з керівниками Совєтського Союзу і візьме участь у річній конференції міністрів закордонних справ Північно-Атлантичного Оборонного Союзу (НАТО), яка тим разом відбудеться 9-го і 10-го червня в Мадриді, Іспанія. Ч. Редман підкреслює під час розмови з кореспондентами, що ізраїльські й арабські політики заохочують Шулца, щоб він не зневірювався у своїй місії, тимчасово не успішній, але пробував ще і ще раз погодити наболілі питання. Він признає, що Ізраїль надалі гостро опонує проти скликання міжнародної конференції з участю СРСР і Палестинської Визвольної Організації і тому й тим разом Дж. Шулц і його подорожники мусять обмежитися до індивідуальних розмов на Близькому Сході. Асистент державного секретаря Джан Вайтгед заявив, що міжнародна конференція не є єдиним засобом погодження справ і тому треба пробувати інші підходи.

Одним словом президент Р. Реген і його найближчі співробітники переконані, що їхній план безпосередніх зв'язків з поміркованими арабськими державами й Ізраїлем увінчається скоріше чи пізніше успіхом.

Місто. Ламберленд ухвалило резолуцію з нагоди Тисячоліття

Ламберленд, Н. Й. — Міська управа Ламберленду, Н. Й., на внесення міського радного архітекта Аполінарія Осаліні, підтримана другим українським міським радним Петром Мельником, одноголосно прийняла резолюцію, в якій підкреслюючи важливість тисячоліття введення християнства в Русь-Україні та вітаючи з тією нагодою громадян українського походження цього міста, прохаче президента Рональда Регена, щоб у його розмові з Михайлом Горбачовим, домагався легалізації Українських Православних та Католицьких Церков, як практичний доказ його гласності.

Копію цієї резолюції було переслано до президента Регена, а копії на тривалому папері було переслано до парафіяльних урядів укра-

їнських православної і католицької церков в Глен Спей для збереження для майбутніх поколінь.

Обширні згадки про цю резолюцію були поміщені на видному місці в усіх місцевих англомовних часописах.

ЗЛЕТ ЮНАЦТВА СУМ

Елленвіль, Н. Й. — Спілка Української Молоді Америки влаштує в суботу і неділю, 14-го і 15-го травня ц.р., тут на своїй оселі 29-й окружний весняний злет юнацтва, який прохотитиме під кличем "З Богом за Україну". В програмі: Служба Божі, конкурс знання і слова, мистецькі виступи, спортивні змагання, а в суботу забава з танцями при звуках оркестри "Мрія".

В АМЕРИЦІ

НА КНИЖКОВОМУ РИНКУ цими днями появилася книжка Дональда Т. Рігена, колишнього шефа персоналу Білого Дому, яка викликала чималу сенсацію серед американського громадянства. Автор у своїй книжці описує президента Рональда Регена як людину ввічливу, одначе Ненсі Реген він називає головним позаклісовим машинатором політики теперішньої адміністрації. Як уже інформовано, Ріген твердить, що Президент і його дружина сильно цікавилися астрологією.

УРЯД ПРЕЗИДЕНТА РОНАЛДА Регена шукає підтримки для свого міжнародного плану допомоги для Філіппін. Запропонований план на 10 біл. дол. впроваджуватимуть п'ять років включно допомогою таких країн, як Західна Німеччина, Японія, Тайвань і Південна Корея, хоч не є відомо чи ці країни дали свою згоду на такий план спільної допомоги.

В ОСТАННЬОМУ ТИЖНІ засоби масової інформації подали вістку про те, що віцепрезидент і кандидат на президентську номінацію від Республіканської партії Джордж Буш вже давніше знав про те, що панамський генерал Мануель Норієга є замінняєм у постачанні наркотиків до ЗСА. Цю вістку зreferував йому колишній американський амбасадор до Панами Еверетт Бріг. У відповідь на ці вістки виступив перед кореспондентами цей самий амбасадор і заявив, що таких вісток він віцепрезидентів Д. Бушів ніколи не реферував, бо в той час жадних конкретних доказів на це не було.

АСИСТЕНТ ГЕНЕРАЛЬНОГО прокуратора ЗСА Бредфорд Ренольд заявив, що Едвін Міз, генеральний прокуратор ЗСА, якого обвинувачено в переступленні етичних засад, "є невинним, як тільки можна бути". У своєму виступі він скритикував недавній конфесійний звіт, кажучи, що це є "очорнюванням найнижчого рівня".

СВОБОДА SVOBODA

FOUNDED 1993

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302. Phone (201) 434-0237. FAX (201) 434-0237. U.N.A. (201) 451-2200.

Subscription: 1 year — \$40.00 6 months — \$22.00 3 months — \$12.00 U.N.A. members 1 year — \$15.00 Change of address — \$1.00 Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to

Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel. (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036

Second-Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Переплата на рік \$40.00 на півроку — \$22.00 на 3 місяці — \$12.00 Для членів УНАО: \$15.00 річно. За кожну зміну адреси — \$1.00 Чек чи грошові перекази виставляти на "Свобода".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Партійний орган критикує партію

До різних советських газет, які в рубриці „Листи до Редакції“, нарікали на всевладу компартії, що відсунула в тінь ради робітничих і селянських депутатів, заповіданих негайно після Жовтневої революції у 1917 році, приєдналася і московська „Правда“, офіційний орган компартії СРСР. Там теж це не редакційна стаття а „Лист до Редакції“ В. Соліванова, партійного члена від 1972 року, але поміщений на цілій першій сторінці „Правди“ та ще й із переносом на дальшу сторінку. Автор критикує партійну систему в СРСР так різко, як дотепер такого не було в Советському Союзі. Він повторює твердження попередніх авторів отаких „Листів до Редакції“, що до партійного членства закралася навіть злочинні елементи і вимагає перевести чистку серед 19 мільйонів партійних членів, виключивши з партії усіх „паразитів і бюрократів“. Пропонує теж зменшити число членів Центрального Комітету з 300 до 200. Закидає партійним вельможам „егоїзм, корупцію і брак компетенції“. Щобільше, критикує традиційний протягом 70-ти років стан, в якому голос генерального секретаря партії вважається непомітним і рівнозначним з диктаторським наказом.

Британське пресове агентство Ройтера, яке передає з Москви обширний зміст цієї появи на сторінках „Правди“, стверджує логічно і правильно, що „Правда“ не могла б містити щось таке без згоди від партійного генсекретаря, яким є Михайл Горбачов. Виникає запит: що спонукало Горбачова дозволити на публічну критику його власного найвищого партійного становища? Вирінає теж сумнів, чи такого листа дійсно написав сирій і нікому невідомий В. Соліванов, чи це елябрат генерального партійного секретаря? В одному і другому випадку — це очевидна гра Горбачова, але що вона означає і куди вона змріє?

Можна здогадуватися, що Михайл Горбачов, людина високоосвічена інтелігентна і хитра, знає, що його найгіршим противником є саме той партійно-бюрократичний апарат, з усіма посадами теплих становищ у фабриках, радгоспах, колгоспах та взагалі всіх клітин величезного бюрократичного апарату. Логічно, Горбачов, використовуючи газетну рубрику „Листів до Редакції“ прагне створити загальний настрій, що це „голос народу“ вимагає чистки адміністраційно бюрократичного апарату і що тоді, він, Горбачов, може використати такий настрій для виключення з партії отих всіх „егоїстів, паразитів і бюрократів“.

Якби це йому, Горбачову, вдалося — то він дійсно закріпив би свою владу настільки, що міг би перевести реформи, заповідані газлом „перебудова“. Але автор того елябрату у „Правді“ не порушує однопартійної системи в СРСР. Він тільки вимагає тайного голосування над кандидатами до Центрального Комітету і обмеження влади партії у користь „рад“, які зійшли до фікції. Коментатор „Ройтера“ твердить правильно, що це йде „нова боротьба кремлівських реформістів проти консервативних опонентів“. Але чого хочуть оті „кремлівські реформісти“ з Горбачовим на чолі — до цього часу ніхто у вільному світі, і тим паче в самому СРСР, не збагнув.

Загально вважали, що лідером „консервативних опонентів“ є партійний ідеолог Єгор Лігачов. Але ми нічого не знаємо, як реагує чи реагуватиме опозиційний супроти Горбачова табір, очолюваний Лігачовим. Загальновідомо тільки, що центральним питанням советської проблеми є економічна криза, яка загрожую імперії банкрутством. Конкретно, це банкрутство прийшло би, коли б забракло Москві золота на щорічну закупівлю мільйонів тонн зерна і збіжжя в Австралії, Америці, Аргентині, Канаді, і коли б настав в імперії голод, що вигнав би на вулиці маси, до яких приєдналися би і деякі полки. Це не фантазія, а така реальна загроза, яка саме і винесла на поверхню кремлівської влади Горбачова з його „гласністю і перебудовою“. Бо боротьба між „реформістами“ і „консервативними“ прийшла на ґрунті розуміння загрози від економічної кризи і легковаження цієї кризи марксистськими фанатиками. Але сам Горбачов теж не зважається критикувати Карла Маркса — ані Леніна. І як він змінить дотеперішню систему однопартійної диктатури без партійних галапасів це загадка, розв'язку якої принесе щойно майбутність.

Андрій Качор

ПУЛЬС УКРАЇНСЬКОГО КООПЕРАТИВНОГО ЖИТТЯ В ДІЯСПОРІ

У днях 18-го — 21-го жовтня м. р. відбулася в Торонто дуже цікава і важлива конференція провідних діячів і провідників кредитової кооперативної в Канаді. Конференція відбулася під кличем: „Приспінений пульс нашого кооперативного життя“.

На конференції було понад 350 учасників з усіх провінцій Канади. На жаль, було мало представників українських кредитових кооператив. А це велика шкода, бо треба тримати руку на живці нашого кооперативного життя, також були дуже добрі та речово опрацьовані доповіді, що порушували майже всі проблеми кредитової кооперативної в Канаді, які можна висловити коротко: як об'єднати якнайбільше число членів, молодих членів, що робити, щоб мати добрий провід і не втратити довіри членів, як витримати конкуренційний тиск банків і різних фінансових компаній і як збільшити наші оборотні фонди, даючи членам добру обслугову, притримуючись нашої кооперативної ідеї і нашого кооперативного статуту.

У цьому ж самому часі, 19-го жовтня 1987 року, відбулося засідання Української Світової Кооперативної Ради в Чикаго, (УСКР), з участю членів Ради з Ав-

стралії, Канади і ЗСА, на якому обговорювано проблеми української кредитової кооперативної в діаспорі, яка об'єднує на кодо 2-ох мільйонів українців у вільному світі. 118 тисяч членів, з оборотним капіталом одного білльйона доларів. Він звернув увагу, що оборотний капітал у наших кредитових кооперативах за останні п'ять років подвоївся — і це гарний позитив — але стан членів зростає дуже повільно. І це проблема, яка вимагає поважної застаноки і позитивної розв'язки.

Цю проблему може українська кредитова кооперативна розв'язати позитивно тільки при допомозі та практичній співпраці наших Церков, наших культурно-освітніх і інших національних організацій місцевого і крайового характеру. До того треба ще і сильнішої кооперативної самоорганізації, яка буде активніше працювати над освідомленням нашої громади про потребу організувати свій великий національний капітал за посередництвом української кредитової кооперативної.

Цю працю мають виконати Крайові Кооперативні Ради (Українська Кооперативна Рада Канади, Центральна Українська Кооперативна Рада Америки і Ради Українських Кооперативів Австралії) під проводом Української Світової Кооперативної Ради. Однак вони цієї праці успішно не виконують, якщо не будуть мати моральної і матеріальної підтримки від низових кооперативів. Без цієї допомоги, ці наші кооперативні надбудови, які побудовані на добровільній моральній базі, будуть теоретично існувати.

ти, але практично, на жаль, вони не зможуть виконати цього завдання, тобто завдання кооперативних надбудов. Коротко кажучи, найважливіше слово за провідниками низових кооперативів.

А тепер пригляньмося цій проблемі ближче, так, як це розглядали на згаданий вище всеканадській конференції кредитових кооперативів, де існує подібна проблема, загальною, не національного характеру.

Зі зростом суперництва між кредитовою кооперативною і банківською приватною фінансовими компаніями, саме життя вимагає від усіх кредитових кооперативів сильнішої організації. У нашому випадку, це саме життя вимагає від нас усіх, від провідників і членів українських кредитових кооперативів, не тільки дбати про фінанси, але ще більше дбати про національну свідомість наших членів, про господарську солідарність і співвідповідальність членів задовуючих-органів, працівників у кредитових кооперативах і всіх членів, бо всі вони разом відповідають за долю кожної нашої кредитової кооперативної у вільному світі.

Закінчення буде

Іван Кедрич

НТШ В ПОШАНУ

МИКОЛИ ЧУБАТОМУ

(„У пошуках історичної правди“. Збірник на пошану Миколи Чубатому. 1889-1975. Редакція: Григор Туженський і Ярослав Падох. Обкладинка: Богдан Тимла. Нью Йорк. 1987. Стор. 546. Серія Записок Наукового Товариства ім. Шевченка. Ч. 205)

Тепер Видавничу Комісія й Управа НТШ в Америці вшанувала покійного професора Миколу Чубатого великою книгою, що її редагували два фахівці цієї ділянки науки, яким присвятив свій талант, знання і працю Микола Чубатий: Григор Туженський, автор монументальної книги „Українська Церква між Сходом і Заходом“ (1954, стор. 723) і Ярослав Падох, професор права в Українському Вільному Університеті.

Книга у честь Миколи Чубатого має привітати цю вченому вже у самому заголовку: „У пошуках історичної правди“. Микола Чубатий пошукував правду в своїх творах, в історії Церкви і в історії українського права, пошукував правду як учений, дослідник, педагог і автор перерахованих статей та редактор журналу. І у творі, присвяченому Миколі Чубатому не менше як 19 авторів, професорів, науковців-дослідників, фахівців різних ділянок знання присвятили свої статті, що їм присвятила велика ціль: пошукування правди. Деякі з тих авторів, як ось голова НТШ д-р Ярослав Падох написав Вступ, дже-

рельну працю про життєпис Миколи Чубатого і спільно із проф. Дмитром Шогрином бібліографію праць Миколи Чубатого, як теж окрему фахову статтю про „Піонерські заслуги Миколи Чубатого в науці історії українського права“. Василь Ленчик з'ясував заслуги Миколи Чубатого, як історика Церкви. Не всі автори встигли побачити цю книгу й своїми працями: Степан Горак, Августин Волошин, Юрій Федінський, І. С. Новосівський — з'єдналися з покійним Миколою Чубатим на тому світі. Крім названих авторів окремих статей у цій книзі є ще учні Дмитро Блажейовський, о. І. Нагаєвський, Атаназій Пекар, ЧС-ВВ. Василь Яшун, Іван Тесля, Василь та Юрій Лушів, В. Сениотич-Бережний, Микола Чирівський, Юрій Кульчицький, Володимир Трембіцький Олександр Дембровський, Осип Кравченко та Леонід Рудницький. Цей останній, науковий секретар НТШ, дав наприкінці книжки англійськомовний „Синопсис“ — огляд книжки з інформацією про Миколу Чубатого.

Редактори цього величез-

ного твору завдали труднощів — хто знайомий з умовами, в яких приходиться жити і працювати науковим дослідникам, той знає, як важко зібрати твори кількох десятків науковців по вуха зайнятих своєю професійною та студійною працею. Книга зредатована зразково, і дийним пістизмом. На окрему увагу і признання заслуговує чотиристоріковий нарис наприкінці твору „Автори“, щоб читач знав, що читас речі писані авторитетами, а не аматорами. Почесне місце у книзі віддане самому Миколі Чубатому: „Державний лад на Західній Україні УНР“ — стаття тісно пов'язана з активною участю автора у Листопадовому перевороті та творення уряду 30 УНР ще перед актом Злуки 22-го січня 1919 року.

Цю свою наукову книгу „для більшої прозорості і, може, влегшення перчитання її поділено на окремі частини. На превеликий жаль, є у тому творі маленька ложка дьогтю у бочці меду: технічно-друкарська сторінка, яка далеко не відповідала претензії змистові книжки. На самому початку читач мусить здивуватися, чому римськими числами позначено сторінки також статті д-ра Ярослава Падох та арабськими числами розпочато щойно від сторінки 33. У книжці на 548 сторінок є різні черенки на різних сторінках, є теж сторінки дуже ясні і дуже темні, це все вина філадельфійської друкарні, яка, видно, не звикла випускати у світ твори, до яких треба ставитися з пошаною.

також наші громади в Брукліні, Рочестері, Баффало, Дітроїті й Елізабеті.

Багато уваги присвячено допомозі нашим науковцям в Європі й тим, що вже прибули до Америки. Окрему заступку в цьому мав д-р Осінчук, який зв'язався з тутешньою пральною, яка залишену білизну дарувала НТШ для висидки жертвам війни. Залишилися в пам'яті автора цих рядків комічно-серйозні картини роздачі раніше присланих пошлук професорам Українського Вільного Університету в Мюнхені.

Великий перелік у праці прийшов у половині 1949 року. Із збільшенням числом новоприбулих іммігрантів збільшилося число членів тутешнього НТШ, здебільшого наукових членів, дієсних і кореспондентів й до того недавніх членів управи мюнхенської централі. У засіданні з 23-го червня того року взяли участь новоприбулі дієсні члени НТШ і водночас його управи в Мюнхені: професори УВУ Роман Смаль-Стоцький, Лев Окішевич і Ярослав Падох та д-р Микола Шлемкевич, яких кооптовано до тутешньої управи. У засіданні взяли ще участь інші дієсні члени професори Володимир Січинський, Кость Кисілевський, Василь Лев та д-р Микола Андрусак. Я. Падох, який прибув до Нью Йорку 13-го червня 1949 року, управа обрала секретарем і водночас частинно затриманим урядом із платнею 50 доларів місячно з обов'язком праці ввечорами та в суботі й неділі. Це зобов'язання закінчилося з кінцем року.

Стільки ж з історії ранніх років нашої установи в Америці. Дальша історія свіжа в нашої пам'яті. Згадаймо хіба ще, що головами нашого Товариства були покійні Микола Чубатий (1947-1952), Роман Смаль-Стоцький (1952-1969), Матвій Стахів (1969-1974), Осип Андрусак (1974-1977) та Ярослав Падох від 1977-го року.

Секретарями були Роман Осінчук, Ярослав Падох, Василь Ленчик, Кость Кисілевський, Юрій Федінський і довгі роки, не менше чверть століття, невідомий Роман Корбинський. Короткий час сповняли секретарські функції Володимир Січинський, Богдан Лончина і Михайло Дудра.

Перший статут американського НТШ був схвалений 9-го липня 1949 року, а урядове визнання ньюйоркським степійним урядом, т. зв. чартер, спертний на провізоричні статті, був виданий 2-го березня 1948 року.

Перший власний двоповерховий дім нашого Товариства в Нью Йорку при 302-304 13-ї вулиці придбано 26-го квітня 1952 року, а другий, теперішній чотирьохповерховий

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Богдан Марків

Камерний концерт ансамблю „Нова“

У неділю, 24-го квітня ц.р., відбувся в Українському Інституті Америки концерт камерної музики ансамблю „Нова“ — шкода, що це щойно перший концерт в біжучому сезоні. Керівником і душею ансамблю є піаністка Лариса Крупа. Програма дуже дбайливо дібрана, а те, що в ній був запланований теж один твір Василя Барвінського, мабуть, притягнуло трошки більше, як звичайно, української публіки, яка чомусь не надто звертає увагу на такі імпрези. І треба сказати як показав концерт, ансамбль „Нова“ рішучо перейшов до класу елітарних груп, число яких не надто велике. Не дивно, що аудиторія нагороджувала виконавців спонтанними і довготривалими оплесками.

Програма зачалася фортепіанним тріо Д-дур віденського класика Йозефа Гайдна в дуже елегантному виконанні Франціс Поуст (скрипка), Еріка Фріллендера (челюсть) і Лариси Крупи (фортепіано). Це створювало атмосферу діалогу цілого концерту, а до того було наче проскісно рівня цілої імпрези.

Тріо а-моль Василь Барвінського (1888-1963) це зрілий твір, хоч в музичній спадщині композитора воно рахується як опис ч. І. Цей твір ставить і під технічним і під музичним оглядом високі вимоги до всіх виконавців — інструмента-

лістів. Зміни темпа і часті модуляції розробки для смичкових інструментів ставлять неабиякі труднощі виконання, а безоконечні зміни шкортости вимагають постійної координаційної напруги для ансамблю. Барвінський подає в музичному тексті шодякий час метронімічну шкортості, маркуючи її двома числами — для вибору. „Нова“ брала в кожному випадку число вище.

Варто згадати, що скрипову партію у тріо відіграла Лора Сітон, що мабуть вперше виступила в ансамблі „Нова“. Вона солістка й ансамблістка різних груп в Америці, Англії й Канаді; своєю темпераментною грою вона була ідеальною партнеркою для Фріллендера і Крупи. Присмію було зістерігати з яким ентузіазмом та з якою концентрацією усі виконавці грали тріо Барвінського. Можна сказати, що це найкраще виконання цього твору, яке було будь-коли взагалі.

Керівник ансамблю Лариса Крупа передала аудиторії добру новину: восени відбудеться концерт ансамблю „Нова“ присвячений в цілості творами Барвінського.

Друга частина концерту принесла фортепіанний квартет Ес-дур опус 87 чеського композитора Антоніна Дворжака (1841-1904). Твір

(Закінчення на стор. 4)

КУТОК БРАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Союзовець Року

Український Народний Союз від початку свого існування був братською установою. Цього року УНСО знову хоче вшанувати з-поміж наших членів одну особу, яка визначилася своєю добродійною працею на полі братської і суспільної діяльності чи в УНСО, чи в громаді. Головна Канцелярія УНСО вже приймала номінації від Відділів чи членів до 30-го червня ц.р. До 15-го липня ц.р. УНСО планує вибрати одного з кандидатів на звання „Союзовець Року“. Його ім'я і прізвище буде автоматично передане до Крайового Братського Конгресу Америки (National Fraternal Congress of America), як кандидата на звання „Крайового Братського Діяча“ (National Fraternalist of the Year 1988).

Вибір кандидатів підлягає таким правилам:

- Під час його вибору кандидат мусить бути активним у праці свого Відділу;
- Не можуть бути вибрані такі особи: члени Головного Уряду УНСО, його

працівники і урядовці, працівники „Свободи“, „Українського Тижневика“, всі продавці забезпечень УНСО, що отримували повну платню і ці, що їх вибрали минулого року.

Присмо урядовців Окружних Комітетів, урядовців Відділів і членів УНСО, що співпрацюють з УНСО, хоч запровадити традицію ушанування цієї нагороди за братською діяльністю. Ваша співпраця призначить до вшанування особи гідної цієї нагороди, поширення доброго імені УНСО, а також заохотить членів до дальшої братської діяльності.

Андрій Воробець
координатор братської діяльності

P.S. Присмо слати імена і прізвища кандидатів з коротким описом їх заслуг на адресу братського координатора: Ukrainian National Association P.O. Box 17 A.C. 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

з двома пивницями, тридцять років пізніше в січні 1982 році. Тепер у нас 40-ліття плянуємо додати до нового будинку ще два поверхи призначені виключно для бібліотеки й архіву, які в останньому десятилітті імпульсивно збільшилися. Рахуюмо на дальшу громадську допомогу, зокрема фінансову. Доля НТШ так тісно пов'язана з нашою національною громадою, що вона ідентифікується з нею. Обі, доля і громада, були досі ласкаві для НТШ. Замикаючи баланс першого сорокліття, надіємось й докладемо всіх старань до того, щоб так і залишилися надалі.

Виклик нової дійсності

Внаслідок останньої війни, за відомостями поданими в „Хроніці НТШ“, загинуло 29 дієсних членів, а 15-20 опинилися на засланнях. Решта майже всієї пішла на еміграцію. У загальних зборах НТШ в Мюнхені, які в 1947 році відновили його діяльність, взяло рівно шістьдесят відсотків усіх наукових членів львівського Товариства. Отож з повним правом можна ствердити вишкочити навіть у нашій дійсності факт, що НТШ у своїй більшості перенеслося на Захід. Згадаймо Збори, стверджені, що схвалили продовжувати діяльність НТШ на чужині до часу, коли настане змога повернутися до Львова.

Внаслідок дальшої еміграції передусім у заморські країни, особливо до З'єднаних Штатів, Канади й Австралії, члени НТШ знайшлися в чотирьох країнах на трьох континентах, де й заклали окремі крайові НТШ, об'єднані спільно обраною Головною Науковою Радою. Так, легально незалежні НТШ в Європі, ЗСА, Канаді й Австралії, на ділі вважають себе частинами давнього, єдиного львівського Товариства. Головна Рада, яку складають голови й делегати усіх цих товариств, знаходиться під цю пору на американській території, а до її президії належать: Ярослав Падох (президент), Василь Ленчик (генеральний секретар) та Богдан Стебельський (скарбник). Головами крайових НТШ є Аркадій Жуковський, голова НТШ в Європі; Роман Микитович, голова НТШ в Австралії; Богдан Стебельський, голова НТШ в Канаді й Ярослав Падох, голова НТШ в ЗСА. На сторожі зберігання давніх традицій та єдності Товариства, стоять статуті усіх Товариств, сперті на статуті львівського, довоєнного Товариства.

Продовження буде.

Д-р В. Кассараба — лікар і музиколог

В минулому році зовсім непомітно для української громади в Чикаго, а тільки у вузькому колі своєї родини д-р Володимир Кассараба відзначив 70-ліття свого народження.

Д-р В. Кассараба належить до тих рідкісних лікарів, що, крім своєї професійної праці, люблять і займаються музикою і вже довгі роки насолоджуються нею рідною музикою і пісню.

Разом з незабутнім д-ром Іваном Рудавським він часто виступав на різних українських концертах, а „Лікарська оркестра“ під його провідом довгі роки розважала нас на товариських вечірках і сходах. За це українська громада в Чикаго дуже вдячна д-рові В. Кассарабі та його побратимові св. п. Іванові Рудавському, а Українське Лікарське Товариство нагородило їх почесними грамотами на своєму лікарському з'їзді у Вашингтоні в 1985 році.

Д-р В. Кассараба

Народився д-р В. Кассараба 31-го серпня 1917 року на заході, в Ростові над Доном у родині правника Кирила Кассараби та Амбросії зі Свіркинських. Середню школу закінчив у 1935 році у Стрию, Галичина, де його батько був суддею, а медичну студію — у Львівському медичному ін-

ституті в 1941 році. Спочатку він почав працювати як молодший асистент в університетській клініці інфекційних недуг. Подальші медичні досвід українським воєнним поворотом, зарізався і тяжко переніс плямистий тиф.

У 1941 році одружився з Лідією Карманською, з якою потім мав двох синів. В 1942 році перейшов на довготривалу працю асистента патологічної анатомії у Львівському медичному інституті. При кінці Другої світової війни опинився у Відні, де завершив медичну студію доктором. Його дисертація була на тему „Захворювання силікозою у Відні“. Відтак працював він лікарем у Відні і Зальцбурзі аж до свого виїзду до Америки в 1949 році.

У ЗСА після нострифікації д-р Кассараба виконував практику загального лікаря, а від 1959 року спеціалізувався у радіології у ветеранському шпиталі в Чикаго, після іспитів став членом Американської Колегії Радіологів.

Як радіолог працював у Колумбусі, а відтак Бетесда лікарнях в Чикаго, де зайняв становище шефа відділу (від 1979 до 1983 року). У 1960-62 роках написав наукову працю „Айнгам синдром — спонтанна диктильоза“. „Мозгові опухлі задньої ямки“. Абстракт цієї праці був надрукований в американському журналі „Модерна медицина“ у липні 1964 року.

Як активний член Українського Лікарського Товариства д-р Володимир Кассараба дав кілька наукових доповідей на лікарських сходах та з'їздах, як, наприклад, „радіологічна діагноза серцево-судинних недуг“ (панель на ширших сходах УЛТПА в Чикаго 6 березня 1965 р.), „Методи масової перевірки для розпізнання вчасного рака груддей“ (панель на науковому з'їзді УЛТПА в Клівленді 28-го травня 1976 р.), „Дошкірні, кризепічкова холангіографія у діагностиці жовтяниці“ (на науковому з'їзді УЛТПА в грудні 1983 р.).

Але головна діяльність

д-ра Кассараби виявилася на музичному полі. Музикою займався він з дитинства і вже в 1935 році брав участь у численних ансамблях легкої музики, акомпанював у квартетах Е. Козака, О. Курочкі і жіночий „Богемі“, а також працював акомпанютором у Львівській радіосині.

Музиці присвячує д-р Кассараба багато часу і на еміграції. Крім згаданого оркестру лікарів, був він музичним керівником жіночого тріо „Пісня“ при СУА. Співпрацював також з театральною студією при парафії св. Володимира і Ольги та з дитячим хором „Молода Думка“.

Для всіх тих ансамблів аранжує і робить фортепіанові обробки, а для театральної студії компонує музику, аранжує та інструментує. Також опрацював для фортепіано ряд пісень композитора Е. Садовського.

які вийшли друком у Клівленді в 1973 та 1984 році.

Д-р Кассараба був довготривалим аранжером пісень і акомпанюатором баритона св. п. д-ра Івана Рудавського, з яким видав пластинку „Летять ніби чайки“. За ними численні концерти і безплатні виступи на академіях, громадських, церковних і лікарських імпрезах.

В осени 1986 д-р Володимир Кассараба на смертурі, а весь свій вільний час віддає улюбленій музиці і українській громаді в Чикаго.

Складаємо нашому заступнику лікарів-повіятові ширі гратуляції і побажання здоров'я і радості в житті і сил до дальшої музичної праці на добро нашої української громади в Чикаго!

Д-р Павло Пундій

Відбувся...

(Закінчення зі стор. 1)

найважливішою діяльністю є суто союзна робота. Це означає постійна акція у напрямі підтримки нових членів для Батька-Союзу й тим його розбудовувати та скріплювати. Про це також не менше дбає Округа Дітройт.

Труднощі існують в організації діяльності. Ті організатори, що втішалися успіхами двох десяти років тому, сьогодні вже тільки спорадично згадують нову десятку членів. І це зовсім не легко. Про це знають ті, хто відчували секретарі на місцях, знає про це „Гора“, тобто Головний Уряд УНС, і надходять звіти.

Ще кілька років тому всі нарікали, що УНС не вводить модернізації обслуговування і тому не можна сподіватися успіхів в організації праці. Але врешті змодернізовано плани, це й до того аж надто спростило дещо вчинити.

Таким чином УНС вивинув організаторів новим товаром, що підходить широким колам покупців. Це ясно давалося бачити та розуміти на загальному семінарі 27-го вересня 1987 року, де так ясно навігували ці справи д-р Іван Філіс, мгр Уліана Дячук і Володимир Сохан.

Одначе на „вужчому“ семінарі в неділю, 24-го квітня ц.р., проаналізовано детально більшість планів і їх користи. Цим переконливо доведено, що УНС-союз не тільки витримує конкуренції більшовицьких неукраїнських кампаній, але користі які дає українській спільноті взагалі, а окремим членам (стипендії, позички тощо), зокрема від інших компаній його сподіватися неможливо.

Головним та єдиним прелегентом семінара був головний секретар В. Сохан. Цим разом більше чим будь-кого виявився знавцем свого діла. У наступній формі та переконливо представив кожну деталю про нові плани забезпечення.

Три десятки учасників, представників 10-ти місцевих і позамісцевих відділів з повною увагою прослухали цей наскрізь цікавий та вартісний семінар. Це наглядно виявилось із цілого ряду речових питань, які поставлено, прелегентові під кінець семінара. Загальний висновок ясно казав, що УНС дбає про своїх членів та про цілу українську спільноту, зокрема бере під увагу її фінансові потреби.

Остатньою одне головне завдання: шукати доріг до нових перспектив, яких у громаді (та скрізь) дуже багато. Тут для молодих людей прямо живня. Треба тільки зрозуміти та трохи доброї волі. А користь для організаторів і нових членів наглядна.

Хочеться вірити, що умови нових планів стануть популярними серед молодих людей, і з часом організаційна робота та наслідки значно покращаються.

За добре проведені семінар належить признання В. Соханові, а за його організацію Управі Окружного Комітету УНС.

Українська Вільна Академія Наук

має честь запросити Вас на доповідь

доктора Магдалини Ласло-Куцюк

(гість з Румунії)

ВОГНЕПОКЛОНСТВО В ДОХРИСТИАНСЬКІЙ ДОБІ КИЇВСЬКОЇ РУСИ

Неділя, 15-го травня 1988 р. о 2-й год. дня

в будинку Академії:

206 Захід 100-та вулиця, Нью Йорк

ОЛІМПІЙСЬКА ТОВАРИСЬКА ЗУСТРІЧ

— БЕНКЕТ —

відбудеться

в суботу, 28-го травня 1988 р., о год. 8:30 веч.

в Джордж Вашингтон Ладж, Вільям Гров, Па.

(Дор. 611 і Па. Тирнпайк)

ПРОГРАМА

• Спільна вечеря

• Вручення плакатів товариства, учасникам Олімпіади

• Мистецькі виступи:

Сольовіс ЛЕСЯ ВОЛЯНЬСЬКА

Танцювальна група „ВОЛОШКА“

Бенкетом вестиме РОМАН ШВЕД

Вступ за замовленням: 20 дол. від особи

Замовлення можна полагоджувати телефонічно: під час дня

— тел. 663-1166 (УОКЦ), 289-3844 (Ніна Сантос), або

вечером на тел. 722-7212 (Оля Кузевич), або листовою

залучуючи чек на адресу: Ukrainian Millennium Olympiad,

700 Cedar Road, Philadelphia, Pa. 19111.

ОЛІМПІЙСЬКА ЗАБАВА

відбудеться

в неділю, 29-го травня ц.р. о год. 9-й веч.

в Джордж Вашингтон Ладж, Вільям Гров, Па.

(Дорога 611 і Па. Тирнпайк)

при звуках оркестру

„Чарівні очі“ і „Червона калина“

Забавою вестиме Роман Швед

Вступ: 10 дол. від особи

ТОВАРИСТВО СВЯТА СОФІЯ — КОМІСІЯ ПАТРІАРШОГО ФОНДУ

— повідомляє: —

на ПАТРІАРШІЙ ФОНД зложили:

II-88

5,000.00 дол. — зі спадку бл. п. о. Івана Червinskого;
200.00 дол. — Аків і Марія Білик (у першу річницю смерті брата і швагра бл. п. Івана Фасалько);
по 100.00 дол. — Володимир і Стефанія Кушала, Лука Гайдукевич, Теодор Зубрицький, бл. п. Володимира Іванків (замість квітів на могилу бл. п. Софії Яйце);
75.00 дол. — Олена Куса (у пам'ять сина бл. п. Володимира Біленького і невістки Тереси та мужа Івана Біленького);
по 50.00 дол. — д-р Володимир Коропай, Люба Артимішин, Митрон Білас, д-р Михайло і Марія Логаса (в пам'ять бл. п. Марії з Мотиків Заваликут);
45.00 дол. — Анна Варчук;
по 25.00 дол. — Антін Колтунко, Ольга Муссаковська, Нестор Краєвський, Омелян і Юлія Урбанські, Юліан Сукар, Марія Попович, д-р Роман Навроцька (у пам'ять бл. п. Стефанія Балко), Євген Бачинський (замість квітів на могилу бл. п. д-ра Володимира Бачинського);
по 20.00 дол. — Ірена Новоженко (замість квітів на могилу бл. п. д-ра Володимира Бачинського), Анна Сташко;
по 15.00 дол. — Марія Турко, Варвара Шаед;
по 10.00 дол. — Михайло Ліщинський, Іван і Марія Гумовські, д-р Юрій Савицький, д-р Ірена Біленька, Г. Колібабюк;
по 5.00 дол. — Богдан Миско, Теодозій Дачок.

На радіопрограму „Голос Української Діаспори“ зложили:
600.00 дол. — Українська Фед. Кредитівка „Самоміч“ у Філадельфії;
100.00 дол. — д-р Олег Смилик;
50.00 дол. — Гали Слюзар (у пам'ять бл. п. д-ра Василя Бачинського і проф. І. Олексина);
40.00 дол. — Богдан Фарима.

На Коляду у Філадельфії зложили:
30.00 дол. — Іван Возняк з дружиною;
по 25.00 дол. — Роман Левчицький, Осип Німилевич, Володимир Чепіль, Володимир Бачинський;
15.00 дол. — Володимир Маско.

Листа ч. 0097А — Коляда у Філадельфії — збирала д-р Татяна Цісик, зложили:
по 50.00 дол. — д-р Татяна і Зенон Цісик, Богдан Артимішин;
25.00 дол. — Ярослав Цюк;
20.00 дол. — Митрон і Марія Маско;
по 15.00 дол. — Митрон Лушак, Митрон і Анастасія Сагатий.

Листа ч. 0044 — Коляда в Берліні, Сіклервіл, Віллемсван, Н. Дж. — зібрав і переправив Лонгін Світченко, зложили:
по 50.00 дол. — Л. і С. Світченко, А. О. Кобаса, Г. Кузьмичська;
30.00 дол. — Г. А. Стахнів;
25.00 дол. — І. Васюрко;
по 20.00 дол. — М. Д. Молдаван, О. Брик, М. Безпалько;
по 10.00 дол. — О. Дорога, М. І. Ковальчич, М. Ремчук;
по 5.00 дол. — П. Аркотин, Е. Валовська, Я. Білинський, С. Нанашко-Сараджіан, Н. Аркотин, Я. Аркотин, А. Бабій.

Листа ч. 0032 — датки в Честер Спрінгс, ПА — переправив Теодор Фелішин, зложили:
по 20.00 дол. — Теодор Фелішин, Степан Мартиняк.

Збірка у пам'ять бл. п. Філімона Калитчука в Трентоні, Н. Дж. — збирала Емілія Панасюк з рамени 11-го Відділу СУА, зложили:
25.00 дол. — Дарія Кузик;
20.00 дол. — д-р Володимир Коропай;
по 10.00 дол. — Михайло й Анастасія Бойцуні, Іван і Софія Гопова.

Збірка замість квітів на могилу бл. п. Ярослава Трача — переправив д-р Святослав Ключас, Сиракузи, Н. Я., зложили:
25.00 дол. — Родина Башуцьких;
20.00 дол. — д-р С. Ключас;
по 10.00 дол. — В. Дмитришин, О. Гріпа, М. Каній, П. Карпіншин, М. Кравчин, М. Королішин, П. Луцишин, В. Майкович, І. Мигдаль, П. Пікур, І. Пиндус, О. Шевчук, В. Федор;
по 5.00 дол. — В. Білозор, К. Будзак, Р. Данилюк, А. Гіряк, Т. Іванів, Е. Костюк, С. Курковський, В. Лебедь, П. Машів, І. Миколаєвич, М. Микитин, П. Оліва, В. Сторик, П. Романчик, А. Рочий, І. Рись, Г. Свенціцький, М. Фанок, М. Ярема, М. Тишко;
2.00 дол. — П. Батрух.

Листа ч. 0067А — збірка Укр. Патр. Т-ва, Відділ Геммонд-Манстер, ІНД — зібрав і переправив Миколас Ліббер, зложили:
100.00 дол. — Володимир Бровар;
40.00 дол. — М. М. Ліббер;
30.00 дол. — М. Гнатик;
25.00 дол. — Братство ім. св. Йосафата;
20.00 дол. — Степан Двоак;
по 10.00 дол. — Володимир Гріб, Володимир Турчиновський, М. і І. Гоповатий, Ярослав Круж, о. Кр. Б. Возняк, Володимир Лехман, О. Войтечко;
по 5.00 дол. — Григорій Болосенський, М. Білик, Василь Кравчинський, Йосиф Луцик, Микола Івахів, Іван Василів, Василь Шевців, Степан Медвинський, Петро Бабій, П. Процик, Микола Біленький, Михайло Ткачук, В. Шуя;
2.00 дол. — Степан Іжак.

Листа ч. 2031 — збірка в Маямі Біч, ФЛ. — зібрав Франко Гурик, переправив Вероніка Цегельська, зложили:
по 50.00 дол. — Михайло й Ольга Ковальчук, Нац. Хор при Кулбт. Центрі в Голлівуді, ФЛ;
по 20.00 дол. — Франко Гурик, С. С. Левчицький, М. А. Івахко, Любомир Трач, А. Л. Маринюк, Юрій і Вероніка Цегельські, Борис і Теодозія Дурбак, Г. Е. Гільман, Павло Плечинь;
по 10.00 дол. — д-р Е. Жарський, Петро Ванаш, д-р М. Чирівський, Ярослав Зварич, Григорій Гарбар, З. Пятлар.

Стефанія Діба-Ценко, Назаркевич, Богдан і Ева Лужак, Антін Углар, В. І. К. Вільчинський, Павло Гарматій;
по 5.00 дол. — В. І. Н. Дубас, Манько.

Коляда Укр. Патр. Т-ва, Відділ: Кергонксон, Н. Я. — збирала Галина Хамула, переправив Стефан Раш, зложили:
50.00 дол. — С. Н. Олексик;
по 20.00 — О. М. Смішківський, О. В. Дудинський, В. Дутка, В. О. Тутка, д-р М. Крижановський;
по 10.00 дол. — Роман Равлюк, П. Швайка, Ольга Салук, Онуфрій Л., нечітке, Богдан Кондра, Петро і Лідія Ціва, В. А. Шиханський, Дарія Хухра, І. О. Денуценко, Микола Васильяк, Р. Чучкович, І. Хоманчук, Б. Підлуский, Іван і Марія Паращук, В. Борецький, Г. А. Моклак, Безкоровай, Ст. Луканська, Галина Хамула, Зеня Ковальська, д-р О. Волянський;
по 5.00 дол. — М. Панюк, Лев Зіман, Михайло й Ольга Борчак, Роман Ціц, Михайло Скай, Я. Хариншин, Е. Рубчак, А. Шубак, С. Харина, І. С. Мороз, Іванна Болеская, Дарія Баран, нечітке, Магдалена Ориняк, М. Бечин, Іван і Віра Гідей;
1.00 дол. — нечітке.

Збірка в Нью Гейвен, Конн. — збирала і переправляла Павлина Лодинська, зложили:
100.00 дол. — Михайло Кухній (переправив Павло Палюга);
по 50.00 — Михайло Бурський, Михайло і Віра Палицький;
40.00 дол. — Лев і Оріс Маркіс;
по 30.00 дол. — Григорій і Анна Гіна, Лідія Філапович;
по 25.00 дол. — Іван і Іліна Лодинські, Люба Данило, інж. Мисросяв і Надія Троїм, мгр Олег і Надія Микетей, Геня Добчанська, Оріс Парович;
по 20.00 дол. — Миколасва Белей, Катерина Іскат, Марія Маркіс, Іван і Марія Сова;
5.00 дол. — Михайло Панкевич.

Листа ч. 0048 і 0087 — збірка Окружного Відділу Укр. Патр. Т-ва в Ньюарку, Н. Дж. — переправив ред. Василь Пасичняк, голова Відділу.

Листа ч. 0048 — збірку перевели ред. Василь Пасичняк, зложили:
100.00 дол. — Володимир і Катерина Воловодюк;
по 50.00 дол. — Володимир і Наталія Чайківські, Ірена Охримович, Стефан Гук, д-р Богдан Шибунчик, Василь і Дарія Пасичняк;
40.00 дол. — Ярослав Марусин;
по 25.00 дол. — Микола і Софія Пелачик, Лука і Галина Гура, Відрджіні А. Дячук, Іван Пелех, Ольга Дячук, Володимир і Лідія Таранко, Марія Ковальська;
по 20.00 дол. — Юрко і Стефанія Зяць, д-р Володимир Бажук, Петро Дашко, Борис і Уліана Глиніска, Слава Мороз Мишанич, Петро Зятяк, Василь Садчук, Володимир Кіцак, Євген Мороз, Володимир Ковальський, Стефанія Богославська;
по 15.00 дол. — Михайло і Павлина Савка, Григорій і Ненси Чурпіта, Роман Граб;
по 10.00 дол. — Юрій Бачинський, Богдан і Оксана Богославська, Дмитро Кіцак, Микола Семанішин, Емілія Вох, Стефан Косоноцький, Роберт і Альбіна Карполь.

Листа ч. 0087А — збірку перевели ред. Василь Пасичняк і Марія Юркевич (44 відділ), зложили:
1,000.00 дол. — Федір і Альбіна Луцишин — в пам'ять дочки бл. п. Віри (Дзізі), що внаслідок автового випадку померла на 24-му році життя;
200.00 дол. — Александр і Ольга Смалі;
50.00 дол. — Євгенія Ратич;
по 30.00 дол. — Люба Лалічак, Михайло Лесько, Євгенія Ратич;
по 25.00 дол. — д-р Юрій Тритяк, Ярослав і Богданна Бігун;
по 20.00 дол. — Роман і Світлана Андрушків, О. Нагора, Любо Колесняк;
по 15.00 дол. — Ігор і Марія Кігічак, Ігор і Надя Загайкевич, Нестор і Ірина Басняк;
по 10.00 дол. — Ігор і Оксана Боднар, Джан Фікула, Марія Юркевич, Степан Кметь, Ярослав Пак, Софія Ориняк.

Листа ч. 1924 — збірка в Бостоні, МА — зібрав і переправив Степан Сідларчук, зложили:
50.00 дол. — д-р Александер Стеткевич;
по 25.00 дол. — Степан Сідларчук, Михайло Гайда, Ярослав Чайківський;
по 20.00 дол. — д-р Іван Дідюк, д-р Ярослав Романковський, д-р Роман Миколаєвич, інж. Петро й Оксана Пасевич, Адам Василішин, д-р Богдан Зозеля, інж. Ігор Микита, Дмитро Мельник, Яків Шегрін, Андрій Витвицький;
по 10.00 дол. — Михайло Франківський, Григорій Чорний, Роман Федорів, Володимир Гетьманський, полк Роман Рондьяк, Михайло Носаль, Зенон Касараба, Евстахій Василік;
5.00 дол. — Лев Касалетян.

На Собор св. Софії в Римі зложили:
1,000.00 дол. — д-р Петро Пуши;
1,000.00 дол. — д-р Роман і Наталія Кравчук;
25.00 дол. — Евдокія Мартинів.

Товариство Свята Софія — Комісія Патріаршого фонду — складає щирю подяку усім вельмишановним жертводавцям і збірщикам.

Всі датки на Патріарший Фонд Товариства Свята Софія можна відіграти від податку: IRS No. 23-7380645.

Всі чеки просимо виписувати на:

St. Sophia Religious Association — Patriarchal Fund

та пересилати на адресу:

7911 Whitewood Rd. • Philadelphia, Pa. 19117

МІНІСТЕР ВНУТРІШНІХ справ Польської Народної Республіки ген. Чеслав Кішак, який належить до реакційної фракції в комуністичній партії, а зокрема в Центральному Комітеті, заявив, що уряд радше воліє говорити безпосередньо із страйкувальними робітниками і не потребує посередництва представників заборононої профспілки „Солідарність“. Взагалі урядові речники стараються ігнорувати наявність „Солідарності“, не вважаючи на вимоги робітництва, постави церковної ієрархії і яв самого Папи Івана Павла II. дійсного оборонця вольностей для польського народу. Папа, як відомо, нарікав на брак „демократичних свобод“ в теперішній Польщі і заявляв, що це є головною проблемою у відносинах уряду з народом. Польський диктатор ген. Войцех Ярузельський, як виглядає з поведінки війська і поліції, не бажає допустити до поширення страйків і наказує здушувати їх вже в зародку. Зрештою, Москва також денерується неспокійом в Польщі, які можуть пошкодити її політиці гласності і перебудови, тобто політиці Михайла Горбачова.

Сумнів...

(Закінчення зі стор. 1)

як у процесі в Нюрнбергу. Лорд Деннінг пише, що процес переведений в Єрусалим мав усі ознаки расової і політичної помсти, найкращим доказом чого була атмосфера в часі процесу, а вже особливо в часі відчитання присуду смерті, коли публіка била бравом, танцювала і кричала з радості. „На присуду смерті, як я видавав, панувала завжди мертва тиша“, — закінчує свого листа до редакції лорд Деннінг.

Не менш цікавий і більше промовистий є лист ушлілого з Трентоні-жиди Френка Штіфеля до газети „Стемфорд Алвекет“, батько якого загинув у Трентоні. Ф. Штіфельові здається немов він чує слова свого батька: „Не осуджуй нікого, поки ти не є на 100 відсотків певний, що ти правий. Не осуджуй нікого тоді коли ти сердишся. Почуття кривди, це мряка, яка закриває справжню картину“.

А далі Ф. Штіфель розглядає фактор часу, який проминув від злочинів у Трентоні і ставить питання чи він міг би розпізнати з цілою певністю обличчя осіб, що убили його батьків чи інших, у концентраційних таборах. Він відповідає сам на це питання, що не є можливим розпізнати після так довгого часу. І він ставить питання чи ошх кілька свідків, що вказали пальцем на Дем'янюка, як вбивцю, розпізнали б його на вулиці Єрусалиму?

Закінчує свого листа цей ушлілий з Трентоні заклик, щоб не повторити історії і слів, за які життя цілого світу може терпіти наступних тисяч років.

Багато місяця посвячують справі присуду І. Дем'янюка західнонімецька преса. Кореспондент „Франкфуртер Альгемайне Цайтунг“ з Єрусалиму Бернгард Гаймріх написав дуже обширну та вичерпну статтю на цю тему з аналізою присуду смерті, в якій, як усі інші аналітики цієї справи, він підкреслює, що в осередку цілого процесу, стояла проблема ідентичності вказки та особи І. Дем'янюка, як „Івана Грозного“. І він осуджує реакцію публіки на присуд, як невідповідну та стверджує, що в цілому процес не йшлося про І.

